

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 1Co/81/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7114208422
Dátum vydania rozhodnutia: 05. 03. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Cakoci
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2015:7114208422.1

Uznesenie

Krajský súd v Košiciach v právnej veci žalobkyne: H. A., X.. X.X.XXXX, bývajúcej v F., J. Č.. XX, zastúpenej E.. G. R.K., advokátkou so sídlom v F., Š. Č.. X, proti žalovaným: 1/. R. R., C..R.. so sídlom v L., Y. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, zastúpenej advokátskou kanceláriou R. & J., R..K..S.. R. R. Y. L., Š. Č.. X, IČO: XX XXX XXX, X/ G., R..K..S.. R. R. Y. F., P. Č.. X, IČO: XX XXX XXX a X/ H.. H. V.F., X.. X.XX.XXXX, bývajúcej Y. F., K. Č.. XXXX/X, v konaní o neplatnosť právneho úkonu, o nariadenie predbežných opatrení, o odvolaní žalovaného v 2. rade proti uzneseniu Okresného súdu Košice II zo dňa 24. októbra 2014 č.k. 40C/120/2014 - 317 a o odvolaní žalobkyne proti uzneseniu Okresného súdu Košice I zo dňa 13. januára 2015 č.k. 40C/120/2014 - 400 takto

rozhodol:

Mení uznesenie zo dňa 24.10.2014 č.k. 40C/120/2014 - 317 vo vyhovujúco výroku voči žalovanému v 2.rade tak, že v tejto časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietla.
V prevyšujúcej časti odvolanie žalovaného v 2.rade odmieta.

M e n í uznesenie zo dňa 13.1.2015 č.k. 40C/120/2014-400 tak, že ukladá Slovenskému plynárenskému priemyslu a.s. so sídlom v L., H. X. Č.. XX/A A.: XX XXX XXX ako dodávateľovi elektrickej energie a plynu dodávať elektrickú energiu a plyn do bytu č. 4 na prízemí bytového domu súpisného čísla XXXX N..J. Č.. XX Y. F. oproti povinnosti žalobkyne riadne uhrádzať cenu dodanej elektriny a plynu, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

V prevyšujúcej časti potvrdzuje uznesenie v zamietavom výroku.

odôvodnenie:

Súd prvého stupňa napadnutým uznesením zo dňa 24. októbra 2014 č.k. 40C/120/2014-317 zakázal žalovanej v 3. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nakladať s nehnuteľnosťami vedenými na LV č. XXXXX ako byt č. X na prízemí bytového domu súp. č. XXXX na J. N. Č.. XX Y. F., so spoluvlastníckymi podielmi na spoločných častiach a spoločných zariadeniach domu a na pozemku parc. č. XXX - zastavané plochy a nádvoria o výmere m², XXXo veľkosti 746/10000, vedené Okresným úradom Košice kat. odbor pre katastrálne územie Letná (ďalej aj „byt“), tieto nehnuteľnosti previesť kúpnu alebo darovacou zmluvou, prenajať ich, zaťažiť ich záložným právom, a to až do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Súčasne žalovanému v 2. rade zakázal rušiť žalobkyňu v pokojnom užívaní vyššie označených nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, v prevyšujúcej časti návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol a nepripustil zmenu návrhu v zmysle podania žalobkyne zo dňa 13.10.2014.

V odôvodnení tohto uznesenia uviedol, že predmetom konania vo veci samej je určenie neplatnosti článku IX. bod 1 písm. a), b), d), e) a f) obchodných podmienok o výkone záložného práva k zmluve o úvere č. XXXXXX uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Y. R., C..R.. G. XX.XX.XXXX, ako i článku 8., bod 8.8 písm. a), c), d) a e) všeobecných obchodných podmienok k zmluve o úvere č. 702159, uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Y. R., a.s. dňa 22.5.2012. Poukázal tiež na

tvrdenia žalobkyne v návrhu, že žalovaný v 2. rade ju opakovane písomne vyzýval na opustenie bytu, pravidelne ju vystavuje psychickému nátlaku a v pokojnom užívaní bytu ju ruší. Po právnom posúdení podľa § 102, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1 písm. e) O.s.p. a vychádzajúc zo zistenia, že aktuálnou vlastníčkou označeného bytu je žalovaná v 3. rade a že skutočne výzvami zo dňa 8.10.2014 a 14.10.2014 žalovaný v 2. rade vyzýval žalobkyňu na opustenie tohto bytu z dôvodu, že byt bol vydražený dňa 4.9.2014, dospel k záveru, že žalobkyňa základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana osvedčila a preto návrhu na nariadenie predbežného opatrenia vyhovel. Ďalej dôvodil, že pokiaľ sa žalobkyňa domáhala uloženia zákazu žalovanej v 3. rade rušiť ju v pokojnom užívaní bytu, svoj nárok v tejto časti neosvedčila a preto ho zamietol.

Výrok o nepripustení zmeny návrhu v zmysle podania žalobkyne zo dňa 23.10.2014 odôvodnil aplikáciou ust. § 95 ods. 2 O.s.p. a tvrdením, že výsledky vykonaného dokazovania podkladom pre konanie o zmenenom návrhu nie sú.

Proti vyhovujúcim výrokom (t.j. prvému a druhému výroku) podal včas odvolanie žalovaný v 2. rade z dôvodu nesprávneho právneho posúdenia veci súdom prvého stupňa (§ 205 ods. 2 písm. f/ O.s.p.). Navrhol uznesenie v napadnutých výrokoch zmeniť a návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietnuť v celom rozsahu. Poukazom na základné doktrínálne východiská pri rozhodovaní o predbežnom opatrení i niektoré rozhodnutia Najvyššieho súdu SR (sp. zn. 3Cdo 338/2009, 2MCdo 3/2010, 3Cdo 355/2012). V odvolaní vyjadril nesúhlas s právnym záverom prvostupňového súdu, že žalobkyňa osvedčila základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana a že tento nárok súvisí s nárokom, ktorého sa žalobkyňa domáha návrhom vo veci samej, pretože k tomuto záveru dospel predčasne bez znalosti relevantných zmluvných ustanovení, na základe ktorých žalovaný v 1. rade vykonal záložné právo. V tejto súvislosti uviedol, že žalobkyňa sa vo veci samej domáha určenia neplatnosti ustanovení obchodných podmienok k úverovým zmluvám, ktoré uzatvorila so žalovaným v 1. rade a návrhom na vydanie predbežného opatrenia sa domáha úpravy práv a povinností vyplývajúcich z výkonu záložného práva, a to realizáciou dobrovoľnej dražby, ktorého právnym základom neboli úverové zmluvy a obchodné podmienky k nim pripojené, ale záložné zmluvy, ktorých súčasťou je aj osobitné dojednanie o spôsobe výkonu záložného práva (článok 8 zmlúv). Podľa žalovaného v 2. rade aplikácia subsidiárnej úpravy obsahnutej v obchodných podmienkach, ktorých čiastočne neplatnosti sa žalobkyňa dovoľáva, neprichádza do úvahy, nakoľko si spolu so žalovaným v 1. rade dojednali konkrétne podmienky výkonu záložného práva priamo v záložných zmluvách. Mal za to, že požadované určenie neplatnosti nemá pre vlastnícke právo žalovanej v 3. rade už žiaden význam a preto nariadením predbežného opatrenia súd zakázal výkon tých práv žalovaných v 2. a 3. rade, ktoré s predmetom súdneho konania vo veci samej nesúvisia, čím vážne zasiahol do ich oprávnených záujmov a naopak zvýhodnil žalobkyňu, ktorá je v predmetnej veci jediným delikventom. V tejto súvislosti doplnil, že pri príprave všetkých kôl dobrovoľnej dražby, na výkon ktorej bol poverený, postupoval transparentným spôsobom, dôsledne rešpektujúc práva všetkých osôb zúčastnených na dražbe, žalovaná v 3. rade predmet výkonu záložného práva vydražila za sumu 55.550 eur na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 4.9.2014, ktorej priebeh osvedčil notár H.. Y. F. v notárskej zápisnici spísanej dňa 4.9.2014 sp. zn. N 1387/2014, Nz 32469/2014, Ncris 33137/2014, dňa 3.10.2014 zaplatila cenu predmetu výkonu záložného práva a v zmysle § 27 ods. 1 zák. o dobrovoľných dražbách sa stala dňom udelenia príklepu licitátora jeho výlučným vlastníkom, pričom k relevantnému spochybneniu jej vlastníckeho práva nedošlo. Žalobkyňu preto v súlade so zákonom písomne vyzval na odovzdanie nehnuteľností a určil termín odovzdania, žalobkyňa však jeho výzvu a následne aj opakovanú výzvu na odovzdanie nehnuteľností ignorovala. Napokon žalovaný v 2. rade označil napadnuté uznesenie za arbitrárne a vydané bez akéhokoľvek zisťovania najvýznamnejších skutočností dôležitých pre rozhodnutie. Poukazom na nálezy Ústavného súdu SR sp. zn. I.ÚS 242/2007, I.ÚS 236/2006, rozsudok NS SR sp. zn. 4Cdo 317/2009 namietol, že prvostupňový súd porušil svoju povinnosť riadne odôvodniť rozhodnutie, ktorá je súčasťou jeho základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy SR a na spravodlivý proces podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, keďže v ňom absentuje akékoľvek relevantné zdôvodnenie rozhodnutia.

Žalovaný v 1. rade vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade proti uzneseniu zo dňa 24.10.2014 uviedol, že sa stotožňuje v celom rozsahu s obsahom odvolania. Doplnil, že napadnutým predbežným opatrením bol žalovanému v 2. rade ad absurdum uložený zákaz rušiť v pokojnom užívaní bytu žalobkyňu, hoci už nie je jeho vlastníčkou, čím bezdôvodne zasiahol do základného práva žalovanej v 3. rade vlastníť majetok podľa článku 20 ods. 1 Ústavy SR a článku 1 ods. 1 Dodatkového protokolu č. 1 k

Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože vlastníctvo bytu nadobudla legitímne a dobromyseľne a plne realizovať svoje vlastnícke oprávnenia nemôže len v dôsledku konania žalobkyne, ktorá v rozpore s § 29 ods. 2 zákona č. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v znení neskorších predpisov byť žalovanej v 3. rade neodovzdala.

Žalobkyňa vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného v 2. rade proti uzneseniu zo dňa 24.10.2014 uviedla, že vo veci samej napáda platnosť výkonu záložného práva dobrovoľnou dražbou uskutočnenou 4.9.2014 poukazom na neprijateľné zmluvné podmienky v zmluvách o spotrebnom úvere č. 700923 a č. 702159, ktoré uzatvorila ako dlžníčka so žalovaným v 1. rade ako veriteľom a napadla aj neprijateľné zmluvné podmienky upravené v obchodných podmienkach Y. R. C..R., i neprijateľné zmluvné podmienky v zmluve o zriadení záložného práva k nehnuteľnostiam č. ZZ 1 k ÚZ č. 702159 a č. ZZ 1 k ÚZ č. 700923. Poukázala na rozsudok U. F. / M., nález Ústavného súdu SR Pl. ÚS 23/2014-18 z 24.9.2014, na znenie ust. § 4 ods. 1, 2, 3 zákona č. 258/2001 Z.z. o spotrebiteľských úveroch, na písomné pripomienky Európskej komisie týkajúce sa výkladu smernice Rady č. 93/13-EHS z 5. apríla 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorých predmetná smernica sa má vykladať v tom zmysle, že bráni uplatňovaniu vnútroštátnej právnej úpravy, podľa ktorej veriteľ môže vymôcť plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok tak, že vykoná záložné právo predajom nehnuteľnosti.

Odvolací súd skôr než pristúpil k vecnému prejednávaniu podaného odvolania, zaoberal sa prípustnosťou odvolania žalovaného v 2. rade proti výroku uznesenia, ktorým súd prvého stupňa zakázal žalovanej v 3. rade do právoplatného rozhodnutia vo veci samej nakladať s označeným bytom, previesť ho kúpnu alebo darovacou zmluvou, prenajať ho alebo ho zaťažiť záložným právom a dospel k záveru, že nie sú splnené podmienky pre konanie o tomto podanom odvolaní žalovaného v 2. rade pred odvolacím súdom vzhľadom na to, že v tejto časti bolo odvolanie podané žalovaným v 2. rade ako neoprávnenou osobou.

Podľa § 201 veta prvá O.s.p. účastník môže napadnúť rozhodnutie súdu prvého stupňa odvolaním, pokiaľ to zákon nevyklučuje.

Zo všeobecného záveru, že k odvolaniu sú legitimovaní účastníci konania, nemožno súčasne vyvodzovať, že by odvolanie mohol podať každý účastník konania. Z povahy odvolania ako oprávneného prostriedku vyplýva, že odvolanie môže podať len ten účastník, ktorému nebolo rozhodnutím súdu prvého stupňa úplne vyhovené, prípadne ktorému bola týmto rozhodnutím spôsobená určitá ujma na jeho právach. Pri tomto posudzovaní tiež nemožno brať do úvahy subjektívne presvedčenie účastníka konania, ale len objektívnu skutočnosť, že rozhodnutím súdu mu bola spôsobená určitá, hoci nie príliš významná ujma, ktorú možno odstrániť v odvolacom konaní.

V prejednávanej veci napadnutým výrokom súd prvého stupňa predbežným opatrením s označeným bytom zakázal nakladať žalovanej v 3. rade, žalovanému v 2. rade nebola uložená týmto výrokom žiadna povinnosť, a preto mu na jeho právach nevznikla žiadna ujma a ani sa jeho postavenie v dôsledku tohto rozhodnutia nijako nezhoršilo. Žalovaný v 2. rade tak (objektívne vzaté) nemôže mať z procesného hľadiska žiaden záujem na tom, aby bol tento výrok súdu prvého stupňa, ktorým zakázal žalovanej v 3. rade nakladať s označeným bytom, zmenený alebo zrušený.

Podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolací súd odmietne odvolanie, ktoré bolo podané niekým, kto na odvolanie nie je oprávnený.

V korelácii s uvedeným tak možno konštatovať, že žalovaný v 2. rade nie je osobou oprávnenou podať odvolanie proti výroku, ktorým súd prvého stupňa zakázal žalovanej v 3. rade s označeným bytom nakladať, preto odvolací súd postupom podľa § 218 ods. 1 písm. b) O.s.p. odvolanie žalovaného v 2. rade v tejto časti odmietol ako podané neoprávnenou osobou.

Žalovaná v 3. rade odvolanie proti vyhovujúcemu výroku vo vzťahu k nej nepodala a preto v tejto časti uznesenie nadobudlo právoplatnosť.

Následne odvolací súd na základe včas podaného odvolania žalovaným v 2. rade preskúmal uznesenie vo výroku o zákaze žalovaného rušiť žalobkyňu v užívaní bytu podľa § 212 ods. 1,3 bez nariadenia odvolacieho pojednávania postupom podľa § 214 ods. 2 O.s.p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného v 2. rade je dôvodné sčasti.

Odvolaie žalovaného v 2. rade proti výroku, ktorým mu súd prvého stupňa zakázal rušiť žalobkyňu v pokojnom užívaní vyššie označených nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej je dôvodné.

Odvolaací súd dospel k záveru, že je potrebné uznesenie v tejto časti zmeniť (§ 220 v spojení s § 221 ods. 3 O.s.p.), keďže podmienky na jeho potvrdenie neboli splnené. Súd prvého stupňa sa totiž nevysporiadal správne s podmienkami pre nariadenie predbežného opatrenia vo vzťahu k žalovanému v 2. rade a v dôsledku toho aj nesprávne rozhodol o návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v tejto časti.

Predbežné opatrenie možno nariadiť pred začatím konania (§ 74 O.s.p.) alebo po začatí konania (§ 102 O.s.p.).

Podľa § 102 ods. 1 veta prvá a štvrtá O.s.p. ak treba po začatí konania dočasne upraviť pomery účastníkov alebo zabezpečiť dôkaz, pretože je obava, že neskôr ho nebude možné vykonať alebo len s veľkými ťažkosťami, súd na návrh neodkladne nariadi predbežné opatrenie alebo zabezpečí dôkaz; ustanovenia § 75 až § 77 sa použijú primerane.

Predbežným opatrením môže súd nariadiť účastníkovi najmä aby nenakladal s určitými vecami alebo právami (§ 76 ods. 1 písm. e/ O.s.p.), aby niečo vykonal, niečo sa zdržal, alebo niečo znášal (§ 76 ods. 1 písm. f/ O.s.p.)

Z citovaných ustanovení ako aj zo samotnej podstaty predbežných opatrení vyplýva, že tieto upravujú pomery účastníkov konania iba predbežne, resp. zaisťujú nároky doposiaľ právoplatne im nepriznané. Ich účelom je dočasné zabezpečenie ochrany porušených a ohrozených práv do času definitívnej súdnej ochrany, pričom predpokladom ich nariadenia je osvedčenie nároku, ktorému sa má navrhovaným predbežným opatrením poskytnúť ochrana, osvedčenie naliehavosti dočasnej úpravy pomerov účastníkov alebo osvedčenie z ohrozenia výkonu súdneho rozhodnutia, t.j. osvedčenie nebezpečenstva bezprostredne hroziacej ujmy a preukázanie vzťahu navrhovaného predbežného opatrenia k predmetu konania vo veci samej. Všetky tieto zákonné podmienky musia byť splnené kumulatívne a je povinnosťou súdu dôsledne skúmať ich splnenie, a to každej jednotlivo ako aj v ich vzájomnej súvislosti. Z dočasného charakteru predbežného opatrenia zároveň vyplýva, že pre jeho nariadenie musia byť osvedčené aspoň základné skutočnosti umožňujúce záver o pravdepodobnosti nároku, ktorému sa má poskytnúť predbežná ochrana, ako aj že bez okamžitej, i keď len dočasnej úpravy právnych pomerov, by bolo právo účastníka ohrozené. Pred nariadením predbežného opatrenia musí súd zvážiť, či v dôsledku predbežného opatrenia sa nevytvorí nenapraviteľný stav v právnych vzťahoch medzi účastníkmi a či zásah do práv dotknutého účastníka je primeraný navrhovateľom osvedčenému porušeniu jeho práv a právom chránených záujmov a posúdiť, či predbežným opatrením nedochádza k zásahu do vlastníckých práv dotknutého účastníka nad nevyhnutnú mieru.

Miera osvedčenia sa pritom riadi danou situáciou, najmä naliehavosťou riešenia.

Z obsahu spisu je zrejmé, že v konaní vo veci samej sa žalobkyňa domáha určenia neplatnosti článku IX. bod 1 písm. a), b), d), e) a f) obchodných podmienok o výkone záložného práva k zmluve o úvere č. 700923 uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Y. R., C..R.. dňa 14.12.2011, ako i článku 8., bod 8.8 písm. a), c), d) a e) všeobecných obchodných podmienok k zmluve o úvere č. 702159, uzatvorenej medzi žalobkyňou a spoločnosťou Y. R., C..R.. dňa 22. 5.2012. Žalobkyňa argumentuje (o.i.) tým, že výkonom dobrovoľnej dražby došlo k porušeniu jej práv. Tvrdí, že na základe zmluvy o spotrebnom úvere č. XXXXXX C. Č.. XXXXXX jej žalovaný v 1. rade poskytol úver, ktorý bol zabezpečený zmluvami o zriadení záložného práva k označeným nehnuteľnostiam (bytu), pričom vklad záložného práva bol povolený dňa 30.12.2011 a 12.6.2012. Namieta, že výkon záložného práva, tak ako bol upravený v čl. IX. bod 1 obchodných podmienok k zmluve o úvere č. XXXXXX (a/ priamym predajom, b/ predajom na verejnej dražbe, d/ predajom prostredníctvom tretej osoby, napr. realitnej kancelárie, e/ vyhlásením verejnej obchodnej súťaže, f/ verejným výberovým konaním) a tiež v článku 8., bod 8.8 písm. všeobecných obchodných podmienok k zmluve o úvere č. XXXXXX (a/ predajom dobrovoľnou dražbou, c/ priamym predajom tretej osobe, d/ vo verejnej súťaži a e/ verejným výberovým konaním), umožňuje veriteľovi vykonať ho bez súdneho procesu v rozpore s cieľmi smernice Rady 93/13 EHS o nekalých

podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, i v rozpore s ust. § 3 Občianskeho zákonníka, a tým vymôcť od nej ako spotrebiteľky plnenie z neprijateľných zmluvných podmienok.

Z obsahu spisu vyplýva, že v priebehu konania (po podaní žaloby) došlo k výkonu záložného práva žalovaného v 1. rade dobrovoľnou dražbou, ktorá sa uskutočnila dňa 4.9.2014 a na jej základe sa vlastníčkou označeného bytu stala žalovaná v 3. rade. Súd prvého stupňa pripustil jej vstup do konania na strane žalovanej uznesením zo dňa 22.9.2014 č.k. 40C/120/2014-265. Žalovaná v 3. rade dňa 30.10.2014 podala následne na Okresný súd Košice I žalobu, ktorou sa proti H. A. (v tejto veci žalobkyňa) domáha vypratania predmetného bytu. Súdne konanie o vypratanie tejto nehnuteľnosti je vedené pod sp. zn. 13C/277/2014 a doposiaľ nie je skončené.

Odvolací súd konštatuje, že vyššie uvedený skutkový stav v tomto štádiu konania a rozhodovania o návrhoch žalobkyne na nariadenie predbežného opatrenia nie je medzi účastníkmi konania sporný. V tejto súvislosti a na námietku žalovaného v 2. rade uvádza, že zmluva o záložnom práve je bezpochyby v zásade dovoleným zabezpečovacím prostriedkom na zabezpečenie peňažnej pohľadávky zo zmluvy o spotrebnom úvere. Ak sú však vážnym spôsobom spochybňované ustanovenia úverovej zmluvy (obchodných podmienok tvoriacich jej súčasť), ba dokonca ich platnosť z dôvodu neprijateľných zmluvných podmienok, nemožno od nej oddeliť zmluvu o záložnom práve, ktorá bola súbežne uzavretá so zmluvou úverovou. Žalobkyňa vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti osvedčila právo ktorého ochrany sa domáha prostredníctvom predbežného opatrenia.

Odvolací súd sa však nestotožnil so záverom súdu prvého stupňa, že je potrebné zakázať žalovanému v 2. rade rušiť žalobkyňu v pokojnom užívaní vyššie označených nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej. Odvolací súd je toho názoru, že žalobkyňa vo vzťahu k žalovanému v 2. rade neosvedčila nebezpečenstvo bezprostredne hroziacej ujmy, a tým danú kvalifikovanú naliehavosť potreby dočasnej úpravy pomerov účastníkov. Túto totiž nemožno bez ďalšieho odvodit' len z písomnej výzvy žalovaného v 2. rade zo dňa 8.10.2014 a dňa 14.10.2014 na odovzdanie označeného bytu podľa § 29 ods. 2 zák. 527/2002 Z.z. o dobrovoľných dražbách, v znení neskorších predpisov. Od podania návrhu na nariadenie predbežného opatrenia dňa 23.11.2014 až do rozhodnutia odvolacieho súdu žalobkyňa žiadne iné skutočnosti, preukazujúce úmysel žalovaného v 2. rade rušiť ju v užívaní nehnuteľností alebo znemožňovať jej toto užívanie, neosvedčila.

Za takejto situácie preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. uznesenie súdu prvého stupňa vo výroku, ktorým žalovanému v 2. rade zakázal rušiť žalobkyňu v pokojnom užívaní vyššie označených nehnuteľností do právoplatného rozhodnutia vo veci samej zmenil tak, že v tejto časti návrh na vydanie predbežného opatrenia zamietol.

Uznesením zo dňa 13. januára 2015 č.k. 4C/120/2014-400 súd prvého stupňa návrh na nariadenie predbežného opatrenia zamietol. Rozhodol tak o návrhu žalobkyne, aby súd predbežným opatrením zakázal žalovanej v 3. rade rušiť ju v pokojnom užívaní bytu do právoplatného rozhodnutia vo veci samej, a to najmä zamedzením dodávky plynu, vody a elektrickej energie, a aby zároveň súd prikázal Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s. so sídlom v L., H. X. Č.. XX/A ako dodávateľovi elektrickej energie a plynu do označeného bytu, a tiež aby až do právoplatného skončenia konania vo veci samej od nej prijímal pravidelné predpísané platby za elektrickú energiu a plyn a elektrickú energiu a plyn jej aj riadne do tohto bytu dodával.

V odôvodnení uznesenia súd poukázal na tvrdenie žalobkyne, že žalovanej v 3. rade len ide o to, aby byt opustila a preto na základe jej žiadosti z novembra 2014 došlo dňa 8.1.2015 k prerušeniu dodávky elektrickej energie i plynu do označeného bytu, v dôsledku čoho nemôže v byte riadne svietiť, prať si oblečenie, kúpať sa v teplej vode ani vykonávať ďalšie bežné činnosti a ani svoje povolanie - vyučovanie, na ktoré má živnostenské povolenie a sídlo podnikania X. J. Č.. XX Y. F., čím jej bola spôsobená ujma. Po právnom posúdení podľa ust. § 76 ods. 1 písm. f) a § 76 ods. 2 O.s.p. dospel k záveru, že žalobkyňa tento nárok neosvedčila, pretože nepredložila žiaden dôkaz o tom, že dňa 8.1.2015 došlo v označenom byte k prerušeniu dodávky elektrickej energie na základe žiadosti žalovanej v 3. rade.

Výrok o zamietnutí návrhu vo vzťahu k Slovenskému plynárenskému priemyslu a.s. odôvodnil tvrdením, že mu ako tretej osobe nemôže prikázať, aby vykonával činnosť, na ktorú má oprávnenie (prijat' alebo odmietnuť platby za dodávku energií), keď navyše žalobkyňa neosvedčila ani existenciu bezprostredne

jej hroziacej ujmy ani intenzitu tvrdeného porušovania, pretože nepredložila žiadny dôkaz o tom, že Slovenský plynárenský priemysel a.s. odmietol od nej prijímať predpísané platby za elektrickú energiu a plyn a že dodávky elektrickej energie a zemného plynu do bytu neuskutočňuje.

Proti uzneseniu zo dňa 13. januára 2015 č.k. 40C/120/2014-400 podala odvolanie žalobkyňa z odvolacích dôvodov podľa § 205 ods. 2 písm. a) v spojení s § 221 ods. 1 O.s.p. ako i z odvolacieho dôvodu podľa § 205 ods. 2 písm. c), d) a f) O.s.p.. Navrhla napadnuté uznesenie zrušiť a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie alebo ho zmeniť, jej návrhu na nariadenie predbežného opatrenia v celom rozsahu vyhovieť a priznať jej náhradu trov odvolacieho konania. Poukazom (o.i.) na uznesenie Ústavného súdu SR z 22.11.2011 sp. zn. IV. ÚS 499/2011 - 25 súdu prvého stupňa vytkla, že ju nevyzval na predloženie dôkazov v súvislosti s prerušením dodávky elektrickej energie, eventuálne si tieto informácie nevyžiadal od SPP, a.s.. Uviedla, že hoci je žalovaná v 3. rade ako výlučná vlastníčka označeného bytu povinná uhrádzať všetky platby spojené s jeho užívaním, v situácii, ak všetky úhrady spojené s jeho užívaním uhrádza ona a chce aj naďalej platiť i platby za elektrickú energiu, plyn i vodu, k žiadnej škode by nedošlo, ak by súd prikázal Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s. prijímať od nej platby za dodávanie plynu a elektrickej energie do bytu. Nenariadením predbežného opatrenia je však práve ona poškodenou osobou. Tým, že žalovaná v 3. rade požiadala o prerušenie dodávky elektrickej energie je intenzita jej zásahu do nerušeného užívania označeného bytu veľká a je jej denne spôsobovaná škoda, lebo vyučovanie hodín klavíra nemôže vykonávať pri sviečke. Upozornila, že Slovenský plynárenský priemysel, a.s. jej žiadnym spôsobom prerušenie dodávok elektrickej energie neoznámil. Až na základe svojej žiadosti sa dňa 8.1.2015 od zamestnancov SPP, a.s. dozvedela ústnu informáciu, že o prerušenie dodávky požiadala sama žalovaná v 3. rade a ona už žiadne informácie ohľadom dodávania energií do označeného bytu ani neobdrží, pretože nie je vlastníčkou bytu.

Súčasne s odvolaním žalobkyňa predložila fotokópiu jej žiadosti zo dňa 13.1.2015 adresovanej VSD, a.s. o oznámenie kedy a z akého dôvodu mala ukončený odber elektriny na odbernom mieste J. XX, F. a opakovanú žiadosť zo dňa 19.1.2015, ako i listinu označenú ako odpoveď na žiadosť o zaslanie potvrdenia, adresovanú dňa 22.1.2015 žalobkyňi Východoslovenskou distribučnou a.s., IČO: 36 599361 ako odpoveď na jej list zo dňa 13.1.2015.

Predbežným opatrením možno nariadiť povinnosť niekomu inému než účastníkovi len vtedy, ak to možno od neho spravodlivo žiadať (§ 76 ods. 2 O.s.p.).

Z obsahu spisu vyplýva, že po podaní návrhu na nariadenie predbežného opatrenia dňa 12.1.2015 žalobkyňa súdu prvého stupňa doručila dňa 19.1.2015 doplnenie svojho návrhu, v ktorom predložila vo fotokópii detail zmenového dokladu č. XXXXXXXX, z ktorého plynie, že Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s. bola doručená žiadosť vlastníka o ukončenie, a to do 31.12.2014, detail zmenového dokladu - odpojenie elektriny dňa 8.1.2015 a tiež vyúčtovaciu faktúru SPP, a.s. č. XXXXXXXXX zo dňa 5.11.2014 za dodávku elektriny v zmysle zmluvy zo dňa 21.1.2014 č. XXXXXX, podľa ktorej žalobkyňa má voči R. J. J., C..R.. preplatok v sume 25,96 eura, vyúčtovaciu faktúru č. 302444345 a platobné doklady R. (Č.. XXX-XXX).

Z obsahu žalobkyňou predloženej listiny - odpovede na žiadosť žalobkyne o zaslanie potvrdenia, adresovanej dňa 22.1.2015 žalobkyňi Východoslovenskou distribučnou a.s., IČO: XX XXXXXX ako odpoveď na jej list zo dňa 13.1.2015 plynie, že VSD, a.s. uzatvorila k odbernému miestu na adrese J. XX, F. dňa 21.11.2014 zmluvu o pripojení do distribučnej sústavy pre odberateľov elektriny s oprávnenou osobou v zmysle prevádzkového poriadku spoločnosti VSD, a.s. po predložení dokladu vlastníctva, následne na žiadosť vlastníka „pristúpila k uzatvoreniu dohody o ukončení zmluvy o pripojení v súlade s obchodnými podmienkami pre zmluvy o pripojení do distribučnej sústavy pre odberateľov elektriny“, a to k poslednému dňu nasledujúceho kalendárneho mesiaca, t.j. ku dňu 31.12.2014. Na základe uvedeného bola zo strany spoločnosti VSD, a.s. na žiadosť vlastníka do predmetného odberného miesta ukončená distribúcia k požadovanému termínu, zároveň prostredníctvom systémovej správy automaticky odoslanej po spracovaní požiadavky na ukončenie distribúcie v systéme spoločnosti VSD, a.s. o termíne ukončenia distribúcie VSD, a.s. ako prevádzkovateľ distribučnej sústavy informoval dňa 21.11.2014 aj dodávateľa elektriny do odberného miesta.

Vyššie uvedené skutočnosti osvedčujú, že zmluvným dodávateľom elektriny a plynu pre žalobkyňu bol Slovenský plynárenský priemysel, a.s., ktorý na žiadosť žalovanej v 3. rade ako vlastníčky označeného

bytu do predmetného odberného miesta ukončil distribúciu elektrickej energie i zemného plynu. Za takejto situácie, pokiaľ žalobkyňa v označenom byte naďalej býva, a pokiaľ nebola z bytu vyprataná zákonom zodpovedajúcim spôsobom, naliehavosť potreby nariadenia predbežného opatrenia vo vzťahu k Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s. je dostatočne osvedčená.

Dodávky plynu a elektriny sú totiž služby, ktoré sú nevyhnutne potrebné pre výkon práva bývania a žalobkyňa za ich dodávanie platila a preukázateľne mieni platiť aj do budúcnosti.

Na základe uvedeného preto odvolací súd podľa § 220 O.s.p. zmenil uznesenie zo dňa 13.1.2015 č.k. 40C/120/2014-400 tak, že v súlade s ust. § 76 ods. 2 O.s.p. uložil Slovenskému plynárenskému priemyslu a.s. ako dodávateľovi elektrickej energie a plynu dodávať elektrickú energiu a plyn do označeného bytu tak, ako je uvedené v enunuciáte tohto rozhodnutia.

Nariadeným predbežným opatrením sa vo vzťahu medzi účastníkmi konania nevytvára nenávratný právny stav a ani sa neprimeraným spôsobom nezasahuje do právnych vzťahov medzi účastníkmi konania a ani tretích osôb (Slovenského plynárenského priemyslu, a.s.). Nevyhnutnosť potreby dodávky energií (elektrickej energie a zemného plynu) je dostatočne zabezpečená vyššie uvedeným výrokom o uložení povinnosti Slovenskému plynárenskému priemyslu, a.s., ako dodávateľovi elektrickej energie a plynu, dodávať elektrickú energiu a plyn do označeného bytu oproti povinnosti žalobkyne riadne uhrádzať cenu dodanej elektriny a plynu, až do právoplatného skončenia konania vo veci samej.

Práve z týchto dôvodov preto odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa v prevyšujúcej časti v jeho zamietavom výroku ako vecne správne podľa ust. § 219 ods. 1 O.s.p. potvrdil.

Odvolací súd zároveň pripomína, že nariadené predbežné opatrenie má iba dočasný charakter, neprejudikujú sa ním práva povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi a ani otázka pasívnej legitímácie odporcov v konaní vo veci samej. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak (uznesenie Najvyššieho súdu SR z 22. septembra 2010 sp. zn. 6 Cdo 171/2010). Predbežné opatrenie zanikne právoplatnosťou rozhodnutia v merite prejednávanej veci, eventuálne ho na návrh môže zrušiť súd v prípade, ak pominú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (§ 77 ods. 2 O.s.p.). Ak však predbežné opatrenie zanikne alebo bude zrušené z iného dôvodu, než preto, že sa návrhu vo veci samej vyhovel, súd, ktorý nariadil predbežné opatrenie, na návrh rozhodne o povinnosti žalobkyne nahradiť ujmy tomu, komu predbežným opatrením vznikli (§ 77 ods. 3 O.s.p.).

O trovách predbežného opatrenia teda aj o trovách tohto odvolacieho konania bude rozhodnuté v konečnom rozhodnutí veci vo veci samej (§ 145 O.s.p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je odvolanie prípustné.